

Hensyn til den, ligesom det nu gaar med Anstandsloven. Det er naturligtvis ikke Meningen, men jeg tror, det vil blive Følgen. Jeg skal altsaa, idet jeg gjentager, at dette Vndringsforslag ikke gaar nær saa vidt som det, der sidst var stillet af det ærede Medlem for Svovs Amts 3die Valgkreds, anbefale det til Thingets Vedtagelse.

Faaborg: Den ærede Ordfører begyndte med at sige, at han ikke skulde opholde Thinget ret længe, idet han ansaa Sagen med Hensyn til Sagførernes Berettigelse til at møde for Forligskommissionen for uddebatteret ved Sagens 2den Behandling, og han tilspøiede, at, naar blot Juristerne ikke vilde udtale sig vidtløftig her, vilde Sagens Behandling endda ikke tage saa lang Tid. Jeg maa dog tillade mig at udtale, at det ikke blot er Jurister, der ere stemte for Forslaget under Nr. 2, og det forekommer mig, at den ærede Ordfører havde Leilighed til at blive bekendt dermed ved Sagens 2den Behandling, idet adskillige Medlemmer, der ikke ere Jurister, da udtalte sig bestemt for et Forslag, som lignede dette. Jeg agter at stemme for Forslaget under Nr. 2, og jeg skal med saa Ord sige, hvorfor jeg gjør det. Det forekommer mig at være en utaalelig Evang, der lægges paa frie Borgere i en fri Stat, naar de ikke maa tage, hvem de ville — naar det blot er en myndig og hæderlig Mand — til at møde for sig ved Forligsmæglingen. Her er ikke Tale om Sagførernes Berettigelse til at møde, men her er Tale om at forbyde Borgerne i en fri Stat at lade møde ved en Sagfører. Dette med Hensyn til § 5. Med Hensyn til § 6 skal jeg blot udtale, at den ærede Ordfører og Flertallet i Udvalget deri have været meget strenge. Retten skal f. Ex. bestemme, om den, der lader møde for sig, er berettiget dertil, og i det Hele ere disse Bestemmelser med Hensyn til, hvad der er berettiget eller ikke, meget haarde. Jeg skal slutte med at sige, at det forundrer mig overordentlig meget, at Udvalget ikke har fordret, at de Bedkommende, som ikke møde, skulle præstere Doktoratstest for, at de ikke kunne møde den og den Dag paa den og den Tid. Der skulde virkelig være forlangt Doktoratstest. Det er aldeles utaaleligt for mig at tænke mig, at man mulig paa Grund af Chikanerier kan blive nødsaget til oftere at rejse mange Mil til det Sted, hvor Forligskommissionen holdes, og at man ikke maa lade en Anden møde i sit Sted uden at have de Besværligheder, som ville følge af, at man skal godtgjøre, om der virkelig har været lovligt Forsald tilstede. Jeg stemmer altsaa for Vndringsforslaget under Nr. 2, og det skulde glæde mig meget, om det maatte blive vedtaget, men bliver det forkastet, stemmer jeg imod Loven.

Tauber: Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længe. Jeg skal vise Udvalget den Op-

nærksomhed at stemme for samtlige Vndringsforslag, der ere stillede, og jeg vil opfordre andre Medlemmer til at gjøre det Samme; paa den Maade tror jeg, at Loven vil blive vedtagen i den heldigste Skikkelse. Jeg maa dog bemærke, at man, i det Tilfælde Vndringsforslaget under Nr. 4 skulde blive vedtaget, ikke godt vil kunne stemme for Vndringsforslaget under Nr. 5; de Vndringsforslag, der bortfalde af sig selv, kan man naturligtvis ikke stemme for. — Forøvrigt vil jeg tillade mig, at gjøre en Henstilling, og det er den, om det ikke, da det har viist sig, at der i denne Sag er saa delte Meninger, og da der rimeligvis er saa kort Tid tilbage af Samlingen, vilde være det Onskeligste, at denne Sag kom til at hvile til næste Samling. Af denne Aarsag vil jeg for mit eget Bedkommende stemme imod Lovforslaget og skal opfordre ærede Medlemmer til at gjøre det Samme.

Justitsministeren (Mellermann): Med Hensyn til Vndringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 5 skal jeg blot bemærke, at jeg ikke har Noget imod dem at erindre. Jeg anser dem for blotte Redaktionsændringer. Vndringsforslaget under Nr. 3 anser jeg for en Forbedring. Det er meget rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at det var ved en Feiltagelse eller ved en Inkurie, at der kom til at staa: ved „Forligskommissionen“, idet Reglen selvfølgelig bør gjælde baade i de Tilfælde, hvor Forligsmæglingen foretages ved Retterne, og hvor den foretages ved Kommissionerne. — Hvad angaar Vndringsforslaget under Nr. 4, vil jeg dog foretrække Lovforslaget, saaledes som det nu lyder, idet jeg gaar ud fra, at det netop var Meningen med det ved 2den Behandling vedtagne Vndringsforslag, at man vilde indføre en noget anden og mildere Følge i de Tilfælde, hvor Retterne skulde anvende Mulkten af egen Drift, end den gangse og hidtil nedarbejdede. Det synes derfor, at det paa dette Punkt vil være rigtigt at blive staaende ved det forrige Gang Vedtagne. Jeg har idet Mindste ikke fra Begyndelsen af ment, at den samme Mulktt skulde anvendes i samtlige Tilfælde, men jeg har tænkt mig, at Forholdet skulde være det, at det gangse og aldeles skulde have sit Forblivende ved det Bestaaende i de Tilfælde, hvor Parterne nedlægge Paastand i denne Henseende, og at der blot skulde indføres noget Nyt med Hensyn til det Tilfælde, at Retten af egen Drift paalægger Straffen, saaledes at man da hellere end at bruge Udtrykket „Mulktt for umødig Trætte“ og at anvende den noget høiere Mulktt, hvorom der i saa Henseende kan blive Spørgsmaal, vil sætte en lille Mulktt under et andet Navn. Hvad angaar Vndringsforslaget Nr. 2, der jo uden Sammenligning er det rigtige af de Vndringsforslag, der foreligge, kan jeg naturligtvis kun sige, hvad jeg allerede gjen-